

[Finansministeren.]

maaske kan findes en bedre Ordning. Jeg gaar ud fra, at vi i Finanshovedbogholderiet og i 2det Departement har nogle af de fineste Bogholderieksperter, der, selv om de har været med til at grundlægge det nuværende System, meget vel kan tænke sig en ny Opstilling vedrørende dette eller hint Punkt.

Jeg indrømmer, at jeg altid er forsigtig indstillet, naar der fremkommer et nyt Forslag; thi jeg mener, at man ikke alt for ofte skal ændre i det bestaaende Regnskabssystem. Det vanskeliggør altid en Sammenligning af forskellige Aars Regnskaber. Imidlertid kan jeg give det ærede Medlem Ret i, at det ser noget mærkeligt ud, at man opfører et Minus som en Indtægtspost paa Statsregnskabet. Hvis det ærede Medlem havde fordybet sig lige saa meget i det foreliggende Finanslovsforslag som i Statsregnskabet, vilde han ogsaa have set, at man i Oversigten over Driftsbudgettet har foretaget en Ændring paa dette Omraade. Men det er muligt, at man skal gaa videre endnu. Om den foreslaaede Ordning af Budgetopstillingen skal der nu handles i Finansudvalget, og her vil nye Tanker selvfølgelig kunne drøftes.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen kritiserede dernæst Renteposteringen af de i Statens Ejendomme og Anlæg bundne Kapitaler — for Statsvirksomhedernes Vedkommende med den Begrundelse, at de paagældende Virksomheder ikke kan og ikke skal forrente Kapitalerne, for de øvrige Ejendomme ud fra den Betragtning, at Posteringserne er uden Interesse. Man kan tvistes om, hvorvidt de Fordele, der naas ved Postering af Forrentning, opvejer Besværet derved. Men det kan dog ikke bestrides, at man ved Postering af Forrentning giver det med de virkelige Forhold bedst stemmende Billede af de enkelte Institutioners Økonomi. Tænker man sig to Statsinstitutioner, hvoraf den ene bor i lejede Lokaler, medens den anden bor i en til denne opført Statsbygning, er man dog udelukket fra direkte at sammenligne disse Institutioners Økonomi, medmindre man paa sidstnævnte Konto posterer Renter og Afdrag paa Byggesummen modsvarende den første Institutions Udgifter til Husleje. Selv om man ikke

faar flere Penge i Kassen ved disse Posterings, er det efter min Formening alligevel af meget stor Værdi.

Det ærede Medlems Bemærkninger om Afskrivningsproblemet er ikke helt klare, men Udtalelsen Sp. 751 maa dog nærmest opfattes som en Opfordring til at opgive Afskrivningen paa Statsbanerne. Dette synes mig en farlig Betragtning. Statens Anlægsudgifter — og dette gælder i udpræget Grad Statsbanerne — er i væsentlig Grad dækket ved Laan. Disse Laan skal tilbagebetales, og i det Omfang, Laanene er anvendt til Dækning af Anlægsudgifterne, er det et rimeligt Krav, at Afdragene paa disse Laan paa længere Sigt skaffes ved Posterings af Afskrivninger paa de paagældende Institutioners Driftsbudgetter. Denne Betragtning har i øvrigt fundet direkte Udtryk i Lov Nr. 187 af 20. Marts 1918 om forskellige Statsbaneanlæg, hvilken Lov blev fremsat her i Rigsdagen af daværende Trafikminister Hassing Jørgensen, idet der siges i denne Lov, at de optagne Laan skal forrentes og afdrages af Statsbanerne, saa helt forkastelig kan den nu gældende Ordning vist næppe være. Hvad angaar større Afskrivninger af nogle af de paa Statens Status opførte Aktiver, skal jeg sige, at det er muligt, at man skal gaa dertil. Men da det ærede Medlem ikke ønsker, at Afskrivninger skal foretages paa Formuen, men paa Driftsregnskabet — og heri er jeg enig med det ærede Medlem —, udkræves der nye årlige Indtægter til de 10—15 Mill. Kr., som Afskrivningerne skulde andrage, og hertil mangler der Midler. Det ærede Medlem ønskede ikke dette Beløb fremskaffet ved nye Skatter, og saa kan vi vist foreløbig lade dette Punkt udgaa.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen beskæftigede sig med saavel Regnskabsformen for Mønten som med Skillemønterne. Det synes at være et stadig tilbagevendende Problem. Det blev udføreligt behandlet i Aaret 1928, og den daværende Finansminister Neergaard tilbageviste de fremsatte Udtalelser, der i det væsentlige faldt sammen med, hvad der nu er fremdraget. Det kan vel anføres, at Staten, naar den udmønter Skillemønt, paa-drager sig en tilsvarende Gældsforpligtelse, men dette er dog en Gældsforpligtelse af